

Chorzów, 30.05.2020 r.

prof. dr hab. Grzegorz Nagórski
Wydział Kompozycji, Interpretacji, Edukacji i Jazzu
Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach

Zleceniodawca recenzji:

Rada Dyscypliny Sztuki Muzyczne im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, pismo z dnia 11.03.2019. Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm. W Dz. U. Z 2005 r. nr 164, poz. 1365)

Dotyczy:

- wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Dominika Gawrońskiego w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej: instrumentalistyka, oraz wyznaczenia promotora.
- wyznaczenia recenzentów pracy doktorskiej mgra Dominika Gawrońskiego w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej: instrumentalistyka

Uchwała nr 11/2019 r. Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu na podstawie art. 14 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), oraz par. 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 261) w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Dominika Gawrońskiego w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka. Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 19 marca 2019 r. liczba uprawnionych do głosowania członków rady wynosiła 19 osób. Oddano ważnych głosów 19: 19 głosów za wszczęciem przewodu doktorskiego, 0 głosów wstrzymujące się, 0 głosów przeciwnych.

Uchwała nr 7/2020 r. Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu na podstawie art. 14 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), oraz par. 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1586 z późn. zm.) w sprawie wyznaczenia recenzenta w przewodzie doktorskim mgra Dominika Gawrońskiego

w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka w osobie prof. dra hab. Grzegorza Nagórskiego, z Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. Na posiedzeniu Rady Dyscypliny Sztuki Muzycznej w dniu 4 marca 2020 r. liczba uprawnionych do głosowania członków rady wynosi 25 osób, obecnych na posiedzeniu i uprawnionych do głosowania 16. W głosowaniu oddano ważnych głosów 16: 16 za wyznaczeniem recenzenta, 0 głosów wstrzymujące się, 0 głosów przeciwnych.

Do nadesłanego mi pisma sygnowanego datą 04.03.2019 roku, informującego o wyznaczeniu mnie na recenzenta pracy doktorskiej pana mgra Dominika Gawrońskiego pt. **„Różnorodność kulturowa jako czynnik kształtujący współczesne oblicze jazzu europejskiego na podstawie twórczości wybranych trębaczy”**, została dołączona następująca dokumentacja:

1. Protokół Komisji Skrutacyjnej z głosowania Rady Dyscypliny Sztuki Muzyczne z 19.03.2019 r. w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Dominika Gawrońskiego.
2. Protokół Komisji Skrutacyjnej z głosowania Rady Dyscypliny Sztuki Muzyczne z dnia 04.03.2012 r. w sprawie wyznaczenia recenzenta w os. prof. dra hab. Grzegorza Nagórskiego w przewodzie doktorskim mgra Dominika Gawrońskiego.
4. Uchwała nr 11/2019 Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 19.03.2019 r. w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Dominika Gawrońskiego, oraz wyznaczenia promotora.
6. Uchwała nr 07/2020 Rady Dyscypliny Sztuki Muzyczne z dnia 04.03.2020 r. w sprawie wyznaczenie recenzenta pracy doktorskiej mgra Dominika Gawrońskiego.
7. Dokumentacja przewodowa Pana mgra Dominika Gawrońskiego.
8. Umowa o dzieło wraz z rachunkiem.

Recenzja dorobku artystycznego i pracy doktorskiej mgra Dominika Gawrońskiego w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie: sztuki muzyczne, specjalność: instrumentalistyka, wszczętym w dn. 19 marca 2019 r. przez radę Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej we Wrocławiu.

Dorobek artystyczny kandydata.

Magister Dominik Gawroński urodził się 29 grudnia 1990 r. w Radomiu. Jest absolwentem Zespołu Szkół Muzycznych I i II st. im. Oskara Kolberga w Radomiu oraz Wydziału Jazzu Państwowej Szkoły Muzycznej II st. im. Fryderyka Chopina w Warszawie, w klasie trąbki mgra Roberta Majewskiego. W roku 2010, po ukończeniu szkoły średniej i pozytywnym zdaniu egzaminów wstępnych, rozpoczyna studia na Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, w klasie trąbki prof. Piotra Wojtasika. Studia kończy w roku 2015 uzyskując tytuł magistra sztuki z wyróżnieniem. W październiku tego samego roku rozpoczął studia doktoranckie na wyżej wymienionej uczelni. Dominik Gawroński należy do grona najciekawszych trębaczy jazzowych młodego pokolenia. Jest laureatem *VI Europejskich Integracji Muzycznych* w Żyrardowie (2010), gdzie uhonorowany został I nagrodą wraz z zespołem "Swinging Birds" i Nagrodą Indywidualną dla Najlepszego Instrumentalisty. W 2012 r. został laureatem Nagrody Indywidualnej dla Najlepszego Instrumentalisty na organizowanym w Jeleniej Górze-Krokus Jazz Festiwal. Otrzymał stypendium organizacji Jeunesse Musicales i jako jeden z dwóch polskich młodych muzyków jazzowych został członkiem międzynarodowej orkiestry *Jeunesse Musicales Jazz World Orchestra*, z którą odbył trasę koncertową po Belgii i Niemczech. Wziął udział w nagraniu następujących albumów płytowych: Olga Boczar Music Essence- „*Little Inspirations*” (2015), Oktawia Kawęcka- „*Octawia At Toya*” (2012), Joao de Sousa - „*Luta*” (2016), Michał Sołtana - „*Mallada*” (2015), *Polsko-Niemiecka Orkiestra Jazzowa pod dyr. Bernharda Mergnera* - „*Switch In Time*” (2016), Krzysztof Zęśławski Quartet & Natalia Lubrano - „*Osiecka Jazzowo*” (2016),), Joao de Sousa - „*Ideal*” (2018), Przemek Paśko i zespół CoTo – „*Druga*” i Aleksandra Jastrzębska - „*Ola Jas*” (2018). Płyta Sextetu Bartosza Pernala została zarejestrowana i oczekuje na wydanie.

Współpracował z następującymi formacjami: „*Big Band Akwarium*” Zbigniewa Namysłowskiego, *Big Band Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie* pod dyr. Ryszarda Borowskiego, orkiestra „*Perfect Girls & Friends*” pod dyr. Wojciecha Zielińskiego. Jest członkiem *Polsko-Niemieckiej Orkiestry Jazzowej* pod dyr. Bernharda Mergnera i współpracuje z big-bandami *Wind Machine* pod dyr. Bernharda Merglera i *Silesian Jazz Orchestra* pod dyr. Siegmunda Lindnera. Współtworzy projekty muzyczne: Joao de Sousa & Fado Polaco oraz Paško i zespół CO TO.

Jego działalność pedagogiczna rozpoczęła się w czasie studiów doktoranckich w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, gdzie prowadził zajęcia instrumentu głównego – trąbki, seminarium muzyki klasycznej i zespół kameralny. W latach 2017–2019 był wykładowcą Wakacyjnego Kursu Big - Bandów w Nysie, a w 2018 roku wykładowcą wspomagającym na warsztatach Polsko – Niemieckiej Młodzieżowej Orkiestry Jazzowej (Deutsch Polnisches Jugendjazzorchester) w Mikorzynie. Od 2015 roku jest nauczycielem gry na trąbce w projekcie edukacyjnym - „Kuznia Talentu”

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Na program płyty złożyło się pięć kompozycji:

1. Przebudzenie
2. Song for Tomasz
3. Svantetic
4. Preludium
5. Inspirations

Kompozycje te stanowią zawartość płyty autorstwa zespołu Dominika Gawrońskiego, której liderem jest doktorant i która wchodzi w skład części artystycznej pracy doktorskiej. Została do niej dołączona część opisowa i ten zestaw stanowi kompletną pracę dokorską mgra Gawrońskiego, której tytułem jest:

„Różnorodność kulturowa jako czynnik kształtujący współczesne oblicze jazzu europejskiego na podstawie twórczości wybranych trębaczy”

W skład zespołu wchodzi:

- Dominik Gawroński – trąbka/ flugelhorn
- Adam Bławicki – saksofon tenorowy i sopranowy
- Filip Miguła – fortepian, instrumenty klawiszowe
- Bartłomiej Chojnacki – kontrabas
- Jakub Lechki – perkusja

1. „Przebudzenie” to pierwszy utwór na płycie, trwający jedenaście minut i dwanaście sekund i podobnie jak cała selekcja kompozycji został wykonany w kwintecie (flugelhorn, saksofon tenorowy, fortepian, kontrabas, perkusja). Temat został utrzymany w nostalgicznym, przestrzennym charakterze, a melodia realizowana jest w dolnym i średnim rejestrze trąbki, artykulacją portato i głównie unisono (t. 5 i 6 części C wypełnienia saksofon). Tempo utworu jest wolne z ćwierćnutą równą 55 bpm, metrum 4/4 i pulsacją, utrzymaną na przestrzeni całego utworu, w zdwojonym tempie (double time feel). Całość wykonania cechuje

staranność, tak w sferze artykulacji, balansu pomiędzy instrumentami oraz dynamiką, która podobnie jak w solach stopniowo narasta. Na formę kompozycji składają się: ośmio-taktowa introdukcja, w której pierwszy czterotakt realizuje filcowymi pałkami perkusja w drugim dołącza fortepian i kontrabas. Temat został oparty na częściach **A**, **B**, **C** liczących po dziesięć, osiem i ponownie dziesięć taktów z dodatkowym cztero-taktowym interludium, opartym na materiale z introdukcji. Ostatnia część oznaczona została jako **C**, jednakże materiał w niej zawarty jest identyczny, jak w **A** dlatego można by go oznaczyć jako **A1**. Partie solowe trąbki, saksofonu tenorowego i fortepianu oparte zostały na tej samej formie-wielokrotnie powtórzonym dwutaktowym motywie z przejściem na znak na część **B**. Należy zwrócić uwagę, że od początku improwizacji saksofonu do końca kompozycji faktura zagęszcza się i wzrasta poziom dynamiczny. W przypadku części **B** sola fortepianu, dodatkowym elementem wpływającym na dramaturgię i poziom ekspresji jest grany w tle przez trąbkę i saksofon, temat utworu. Zwieńczeniem kompozycji jest część **C**, poszerzona dodatkowo o wypełnienia trąbki na początku pierwszego i drugiego czterotaktu.

2. Drugim utworem jest „*Song for Tomasz*” w którym doktorant zmienił flugelhorn na trąbę. Czas kompozycji wynosi dziewięć minut i czterdzieści trzy sekundy a utrzymana jest w wolnym tempie, metrum 4/4, realizowanym bardzo swobodnie (ad libitum) z wyjątkiem sola saksofonu, gdzie na chwilę pojawia się puls. Utwór rozpoczyna introdukcja grana rubato przez trąbkę i saksofon tenorowy, oparta o sparafrazowaną melodię będącą wstępem granym solo przez Tomasza Stańkę na płycie „Peyotl-Witkacy”. W barwie trąbki pojawia się frullato, będące integralną częścią brzmienia Stańki. Kolejny fragment realizowany jest przez fortepian i prowadzi do finalnej ekspozycji tematu wykonanej w pełnej obsadzie. Na początku (część **A**) oparty na dłuższych wartościach i dwugłosie pomiędzy trąbką i saksofonem, następnie (część **B**) dodatkowo z wypełnieniami fortepianu. W kolejnym fragmencie najpierw saksofon tenorowy a po chwili oba instrumenty dęte przejmują kształt linii fortepianu, doprowadzając do swobodnej improwizacji. Forma pierwszego sola trąbki, oparta została na przebiegu harmonicznym tematu, realizowanego podobnie jak całość kompozycji ad libitum. Za bazę improwizacji saksofonu posłużył powtarzany wielokrotnie pierwszy czterotakt tematu, tym razem z wyczuwalną motoryką w postaci regularnego pulsu. W ostatnim solu perkusji pulsacja przechodzi ponownie w ad libitum a sposób jego kreowania oparty został na kolektywnej improwizacji, gdzie nadrzędną myślą nie jest sfera rytmu a sonorystyka. Utwór zamyka fragment melodii oparty na pierwszych czterech taktach tematu.

3. Kolejny utwór „*Svantetic*” to trwająca dwanaście minut i pięćdziesiąt sześć sekund kompozycja Krzysztofa Komedy. Na formę utworu składa się prezentowany dwukrotnie temat, realizowany za pierwszym razem ad libitum, za drugim zaś w szybkim tempie, gdzie ćwierćnuta równa jest 200 bpm w metrum 6/4. Dopełnieniem tematu jest pojawiający się dwukrotnie ośmiotaktowy łącznik, za pierwszym razem wprowadzający tempo drugiego tematu, za następnym doprowadzając do kolejnych improwizacji. Partie solowe fortepianu i saksofonu tenorowego wykonane zostały w tempie i oparte na formie tematu. Koniec sola saksofonu prowadzi do swobodnego, prowadzonego poza pulsem sola perkusji, rozpoczynającego się na wysokim poziomie dynamicznym, by w jego trakcie stopniowo osiągnąć pianissimo doprowadzając do początkowego fragmentu melodii granej przez fortepian solo. Ekspozycja ostatniego tematu wykonana została, podobnie jak na początku utworu ad libitum, tym razem dodatkowo z wypełnieniami kontrabas na początku, kontynuowanymi następnie przez trąbkę z linią tematyczną saksofonu w tle. Całość wieńczy główna melodia tematu grana unisono przez oba instrumenty dęte.

4. „*Preludium*”, czwarta kompozycja na płycie, wykonana została w kwintecie, lecz tym razem miejsce saksofonu tenorowego zajął sopranowy. Trwa ona dwie minuty i osiemnaście sekund i stanowi wprowadzenie do ostatniego utworu. Jak już miało to miejsce w kompozycji „*For Tomasz*” realizowana jest ad libitum i ponownie z wyczuwalnym metrum 4/4. Została oparta na powtarzanym wielokrotnie motywie, zbudowanym na sekwencji dźwięków: D, Eb, F, C, Bb. W następnych jego ekspozycjach, pojawiają się kolejne elementy doprowadzając do kulminacji w postaci kolektywnej improwizacji całego zespołu. Melodia ta pojawia się na początku w prawej ręce fortepianu, następnie poszerzona zostaje o akordy w lewej i finalnie wykonana w pełnej obsadzie zespołu. Motyw realizowany jest przez trąbkę w dwugłosie z saksofonem sopranowym, a na partię sekcji rytmicznej składają się improwizowane wypełnienia fortepianu, prymy akordów grane arco przez kontrabas dopełnione o przestrzenny akompaniament perkusji. Kulminację tematu stanowi kolektywna improwizacja wszystkich członków zespołu, będąca zakończeniem tego krótkiego utworu. Zdaniem autora recenzji właściwym byłoby połączenie w jedną całość „*Preludium*” i „*Inspirations*”, gdyż w nagraniu koniec czwartego utworu został urwany a początek kolejnego rozpoczyna to, co pozostało z poprzedniego.

5. Ostatni, piąty utwór płyty – „*Inspirations*” rozpoczyna introdukcja w postaci swobodnej improwizacji kontrabas solo, przechodząca w trwające szesnaście taktów ostinato, dopełnione po ośmiu taktach przez fortepian i perkusję. Temat grany w pełnym składzie, ma formę **A**, **B** i **A1** liczących kolejno dziesięć i dwa razy po osiem taktów. Części **A** i **A1** różni tylko przedłużenie formy o dwa dodatkowe takty w pierwszej części. Sola oparte są na formie i harmonii tematu. Pierwsze, trwające dwa chorusy realizowane jest przez fortepian, drugie wykonane zostało wspólnie przez flugelhorn i saksofon sopranowy na odcinku dwa razy dłuższym. Instrumenty dęte najpierw grają po chorusie, następnie dzielą kolejne części formy doprowadzając do kolektywnej improwizacji na częściach **B** i **A1** w ostatnim przeprowadzeniu. Całość kompozycji wieńczy ekspozycja tematu z kodą opartą o motyw z poprzedniego utworu- „*Preludium*”.

Cała selekcja kompozycji zawartych na płycie została wykonana w kwintecie, a sfera brzmienia została dodatkowo poszerzona o zamiany saksofonu tenorowego na sopranowy, trąbki na flugelhorn, uzupełnienie zestawu perkusyjnego o instrumenty perkusyjne czy użycie smyczka w partii kontrabas. Doktorant nie pełni tylko roli trębacza i lidera zespołu, ale jest również autorem czterech z pięciu kompozycji oraz wszystkich aranżacji na płycie. Pianista i saksofonista doskonale wywiązali się z realizacji tematów, jak i partii solowych. Kontrabasista i perkusista stanowią jeden organizm, reagujący na dramaturgię kompozycji i obok interesujących partii improwizowanych stanowią solidny fundament dla kreacji pozostałych solistów. Całość charakteryzuje wysoki poziom wykonawczy i zrozumienie koncepcji trębacza, która nawiązuje do założeń jazzu europejskiego i też zawartych w przedłożonej pracy. Na uwagę zasługuje przygotowanie zespołu, i swoboda z jaką muzycy realizują kompozycje grane ad libitum, jak również te utrzymane w stałym pulsie. Imponuje różnorodność brzmieniowa, jak również improwizacje, pozostające we właściwych proporcjach względem partii aranżowanych. Dominik Gawroński świadomie operuje barwą na przestrzeni całej płyty, tak w improwizacjach, jak i w prezentacji tematów. Kieruje się wyborem estetycznym a proponowane zabiegi stosowane są w zakresie podlegającym kontroli. Objawia się to tym, że czasem wykorzystuje brzmienie z powietrzem, innym razem szerokie, mocno nasycone a jeszcze innym jasne. To samo dotyczy różnorodności artykulacyjnej w kontekście przemyślanego i świadomego jej wykorzystywania. Umiejętność używania w obrębie jednego sola wyrównanej artykulacji portato, a nie akcentowania z jednoczesnym wykorzystaniem mocnego ataku, czy też właściwie użytych tzw. ghost notes, wskazuje na wyraźne i świadome operowanie tym elementem gry. Na uwagę zasługuje

również nienaganna intonacja, czystość brzmienia, kształtowanie dźwięku oraz swobodne poruszanie się w całym rejestrze instrumentu. W partiach aranżowanych zaś, dbałość o szczegóły w sferze dynamiki, frazowania, początków i zakończeń dźwięków czy kontrolowania właściwego balansu z saksofonem w tematach oraz z resztą zespołu na przestrzeni całej płyty. W warstwie improwizatorskiej na uwagę zasługuje dojrzałość timeowa i harmoniczna, a także świadomość i logika budowania całości wypowiedzi artystycznej w kontekście jej formy i narracji. Jeśli chodzi o realizację nagrania to rzeczą, na którą należałoby zwrócić uwagę jest partia perkusji, ustępująca poziomem dynamicznym reszcie zespołu, szczególnie w miejscach bardziej ekspresyjnych jej niedostatek jest odczuwalny. Poprawienie tego elementu na etapie zgrania, podniosłoby jakość materiału i pozwoliłoby jeszcze bardziej docenić walory prezentowanej muzyki.

Na cześć opisową pracy składają się poprzedzone wprowadzeniem, dwa rozdziały uzupełnione zakończeniem, bibliografią oraz płyta CD z dziełem artystycznym.

„**Wprowadzenie**” zawiera uzasadnienie wyboru tematu oraz krótki opis zawartości kolejnych części pracy. W rozdziale „**Część historyczno-opisowa**” przedstawione zostały wybrane definicje muzyki jazzowej oraz rys historyczny jazzu europejskiego, jak również jego okres formatywny w wybranych krajach kontynentu z jej najważniejszymi przedstawicielami. Następnie omówiony został proces kształtowania się jazzu europejskiego, oraz analiza elementów dzieła muzycznego takich jak: rytm, forma, harmonia, melodyka, frazowanie, aranżacja i instrumentarium w kontekście omawianego nurtu. Scharakteryzowane zostały kluczowe ośrodki jazzu europejskiego, jak również współczesne trendy i ich reprezentanci. Zwieńczeniem tej części pracy jest przedstawienie najwybitniejszych trębaczy i zarazem ikon jazzu europejskiego: Enrico Ravy, Tomasza Stańki, Markusa Stockhausen. Scharakteryzowane zostały kolejne etapy ich rozwoju, najważniejsze zespoły, kluczowe nagrania oraz próba zdefiniowania ich indywidualnego stylu. W część analitycznej poddany został analizie materiał dzieła artystycznego zawierającego cztery oryginalne kompozycje doktoranta oraz jeden utwór Krzysztofa Komedy. Omówione zostały zagadnienia dotyczące strony kompozytorsko-aranżacyjnej oraz wykonawczo-interpretacyjnej oraz analiza dzieła, wykazująca na obecność elementów typowych dla języka jazzu europejskiego. Jednym z najbardziej twórczych aspektów pracy jest ujęcie w niej zależności indywidualnych cech kulturowych, społecznych, historycznych a nawet klimatycznych z kształtowaniem się

muzyki jazzowej w poszczególnych ośrodkach. W niezwykle świadomy i nowatorski sposób doktorant ukazuje wielopoziomowe warunki życia i postrzegania sztuki w różnych krajach, tworzących grunt dla rozwoju indywidualnego stylu tworzonej muzyki. Niektóre z nich odnajdują swoje źródło już w czasach starożytności, inne podkreślają kontekst historyczno-społeczny a jeszcze inne warunki klimatyczne. Zbiór tych wszystkich influencji pozwala pełniej zrozumieć istotę tworzonej w poszczególnych ośrodkach muzyki i przede wszystkim jej szerszy i głębszy kontekst. Pod względem językowym i redakcyjnym praca prezentuje bardzo wysoki poziom. Wszystkie przypisy zostały użyte zasadnie i prawidłowo. Praca zawiera transkrypcje wszystkich partii improwizowanych trębacza i ich dogłębne analizy. Warto zwrócić uwagę na obszerną bibliografię, na którą złożyły się publikacje książkowe, witryny internetowe oraz artykuły. Część opisowa pracy doktorskiej świadczy o znajomości i zrozumieniu opisywanego problemu przez doktoranta.

KONKLUZJA

Pan mgr. Dominik Gawroński, jest niezwykle utalentowanym trębaczem, liderem, kompozytorem i aranżerem. Przedstawiona płyta doktorska prezentuje niezwykle przemyślaną koncepcję artystyczną będącą wynikiem przeprowadzonych badań oraz wizji artystycznej trębacza. Doktorant brzmi na niej, jak muzyk kompletny, którego mimo młodego wieku cechuje znajomość tradycji, opanowanie instrumentu i muzyczna dojrzałość. Jeśli chodzi o przedłożoną pracę doktorską pt. **„Różnorodność kulturowa jako czynnik kształtujący współczesne oblicze jazzu europejskiego na podstawie twórczości wybranych trębaczy**, doktorant wykazał się rozległą wiedzą teoretyczną a także umiejętnością pracy analitycznej i zrozumieniem zjawisk, które złożyły się na powstanie jazzu europejskiego. Stwierdzam, że praca doktorska mgra Dominika Gawrońskiego stanowi wkład w dziedzinie sztuk muzycznych oraz rozwój dyscypliny artystycznej – instrumentalistyka, spełniając wymagania art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14.03.2003 r. **Wnoszę o jej przyjęcie i dopuszczenie do obrony.**

Grzegorz Nagórski
prof. dr hab. Grzegorz Nagórski